

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

เล่มที่ ๑
รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ

กลุ่มงานคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปี สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑.๑๒ “การจัดสรรและการกระจาย งบประมาณของโครงการต่าง ๆ ไปในแต่ละจังหวัดหรือแต่ละพื้นที่ ต้องโปร่งใส เป็นธรรม ตอบโจทย์การแก้ไขปัญหาของประชาชน”

ในการจัดสรรงบประมาณด้านใดก็ตาม “ความเป็นธรรม” ในการจัดสรรและกระจายงบประมาณไปตามจังหวัดต่าง ๆ มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะโครงการที่มีการจัดสรรงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นความต้องการของหลายพื้นที่ทั่วประเทศ เช่น แหล่งน้ำ ถนน โรงพยาบาล “ความเป็นธรรม” ไม่ได้หมายความว่างบประมาณสำหรับโครงการทุกประเภท จะต้องมีความเท่ากันในทุกจังหวัดทุกพื้นที่ หากบางจังหวัดหรือบางพื้นที่มีสภาพปัญหาและความจำเป็นที่สูงกว่าพื้นที่อื่น ๆ เช่น บางพื้นที่ที่มีความเสี่ยงเรื่องสภาวะภัยแล้งอาจมีความจำเป็นเรื่องแหล่งทรัพยากรน้ำมากกว่าพื้นที่ที่ไม่มีความเสี่ยงเรื่องสภาวะภัยแล้ง แต่เพื่อความเป็นธรรม การกำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินว่างบประมาณควรถูกจัดสรรให้กับโครงการในจังหวัดใด จำเป็นต้องยึดอยู่บนพื้นฐานของความโปร่งใส ความเป็นธรรม ตอบโจทย์การแก้ไขปัญหาของประชาชน

ดังนั้น หน่วยงานจึงควรชี้แจงและเปิดเผยหลักเกณฑ์ในการจัดสรรและอนุมัติโครงการ เพื่อให้ประชาชนมั่นใจว่าหน่วยงานได้พิจารณาจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรมบนพื้นฐานของความเร่งด่วนของโครงการและประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ มิใช่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของดุลยพินิจหรือผลประโยชน์ของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

ทั้งนี้ การกระจายอำนาจให้แต่ละจังหวัดและคนในพื้นที่ มีอำนาจในการตัดสินใจด้วยตนเองว่าจะใช้งบประมาณไปกับโครงการใดเป็นอีกหนทางหนึ่ง ที่จะทำให้งบประมาณถูกใช้อย่างตรงจุดมากขึ้น โดยลดดุลพินิจจากหน่วยงานในราชการส่วนกลาง

๒.๒๒ จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๒.๒๒.๑ ภาพรวมจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๒.๒๒.๑.๑ ภาพรวมจังหวัด

(๑) ทุกจังหวัดทุกภูมิภาค ควรจัดงบประมาณจังหวัดตามหลักบูรณาการที่สำนักงานงบประมาณวางหลักการไว้

ทั้งนี้ หน่วยงานภายในจังหวัดต้องประชุมกำหนดเป้าหมายในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อตอบโจทย์การแก้ไขปัญหาของจังหวัดอย่างแท้จริง

(๒) ทุกจังหวัดทุกภูมิภาค ควรสำรวจพื้นที่ของรัฐ เช่น วัด โรงเรียน ส่วนราชการ ที่รกร้างหรือพื้นที่ที่ยังไม่มีการใช้ประโยชน์ เพื่อนำพื้นที่ไปปลูกต้นไม้หรือปลูกป่าเพิ่มเติม

ทั้งนี้ จะทำให้สามารถใช้ประโยชน์จากต้นไม้ใหญ่ทั้งทางเศรษฐกิจ ทั้งเป็นแหล่งพืชมยาสมุนไพร และยังเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งยังเป็นการดูดซับเพื่อลดปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ในอากาศด้วย

นอกจากนี้ ยังเป็นการเพิ่มมูลค่าคาร์บอนเครดิตในเชิงเศรษฐกิจของแต่ละพื้นที่ของประเทศ

(๓) ทุกจังหวัดทุกภูมิภาค ควรหาแนวทางให้สามารถส่งผ่านงบประมาณของกลุ่มจังหวัดไปให้กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในการขยายพื้นที่กระจายไฟฟ้าเพื่อการเกษตร ซึ่งเกษตรกรส่วนมากเป็นเกษตรกรน้ำฝน

(๔) ทุกจังหวัดทุกภูมิภาค ควรใช้งบประมาณของกลุ่มจังหวัดเฉพาะที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริง ไม่ควรนำไปใช้เพื่อความสวยงามของจังหวัด แต่ควรใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาพื้นที่โดยเฉพาะพื้นที่เชื่อมต่อของกลุ่มจังหวัด

เช่น การสร้างถนนเชื่อมต่อเส้นทางต่าง ๆ เพื่อการเดินทางที่สะดวกของประชาชนในกลุ่มจังหวัด แต่กรมทางหลวงหรือกรมทางหลวงชนบทยังไม่มีแผนงานที่จะก่อสร้าง และในพื้นที่ที่มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์ของประชาชน

นอกจากนี้ ควรให้โอกาสองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเสนอขอรับจัดสรรงบประมาณกลุ่มจังหวัดเพื่อนำไปพัฒนาพื้นที่ได้ด้วย

๒.๒๒.๑.๒ ภาพรวมกลุ่มจังหวัด

(๑) ทุกกลุ่มจังหวัด ควรจัดงบประมาณจังหวัดตามหลักบูรณาการที่สำนักงานงบประมาณวางหลักการไว้

ทั้งนี้ หน่วยงานเจ้าภาพหลักของกลุ่มจังหวัดต้องจัดประชุมร่วมกันของกลุ่มจังหวัดเพื่อกำหนดเป้าหมายในการจัดทำแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดให้ตอบโจทย์การแก้ไขปัญหาของกลุ่มจังหวัดอย่างแท้จริง ไม่ใช่การนำงบประมาณไปจัดสรรหารแบ่งกันตามจังหวัดของกลุ่มเท่านั้น ซึ่งจะเหมือนกับเป็นการจัดสรรงบประมาณให้จังหวัดเพิ่มเติม โดยไม่ได้มีการบูรณาการร่วมกัน

(๒) ทุกกลุ่มจังหวัด ควรใช้งบประมาณกลุ่มจังหวัดให้ถูกต้อง ไม่ควรนำงบประมาณไปให้หน่วยงานส่วนภูมิภาค (Function) เป็นงบลงทุน เช่น การสร้างกำแพงกันคลื่นกัดเซาะของ กรมโยธาธิการและผังเมือง หรือการก่อสร้าง ถนนของกรมทางหลวง เป็นต้น

ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าว ทำให้สำนักงานงบประมาณตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณได้ยาก หรือไม่สามารถตรวจสอบได้

ดังนั้น จึงควรขอคำปรึกษาจากหน่วยงานต้นสังกัด หรือให้คณะอนุกรรมการกลั่นกรอง ข้อเสนอโครงการของกลุ่มจังหวัดพิจารณาก่อน

(๓) ทุกกลุ่มจังหวัด ควรพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดทั้งในกลุ่มเดียวกัน ภาคเดียวกัน หรือต่างภาคกัน โดยมีประเด็นทางประวัติศาสตร์ร่วมกัน

เช่น การเชื่อมโยงเส้นทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดลำพูนซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางของอาณาจักรหริภุญชัยกับจังหวัดลพบุรีซึ่งเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรละโว้ หรือการเชื่อมโยงเส้นทางเดินทัพในประวัติศาสตร์ของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เป็นต้น

(๔) ทุกกลุ่มจังหวัด ไม่ควรเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณไปจากที่ขอรับจัดสรรงบประมาณไว้ เพื่อให้สามารถตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของกลุ่มจังหวัดได้เพื่อความโปร่งใส

(๕) กลุ่มจังหวัดที่อยู่ในลุ่มน้ำสายน้ำเดียวกันควรมีการวางแผนในการบริหารจัดการ การกำจัดผักตบชวาร่วมกันอย่างเป็นระบบ โดยสามารถประสานกับกรมเจ้าท่าที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการกำจัดผักตบชวา เพื่อเป็นหลักในการดำเนินการ

๒.๒๒.๒ ภาคกลาง

(๑) ทุกจังหวัดของภาคกลาง ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ปัญหาช้างป่าบุกรุกที่ดินทำกินของประชาชน จนทำให้มีผู้เสียชีวิต ให้ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดในเขตพื้นที่ป่าแก่งกระจาน และพื้นที่ป่าตะวันออก รวมทั้งพื้นที่ป่ารอยต่อ

(๒) ทุกจังหวัดของภาคกลาง ควรบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ภาคกลาง เพื่อแก้ปัญหาในบางพื้นที่ที่น้ำท่วมอยู่เสมอ

ทั้งนี้ ควรต้องบริหารจัดการทั้งระบบ เพื่อแก้ปัญหาที่น้ำท่วม เช่น บริเวณพื้นที่จังหวัดอยุธยาและจังหวัดลพบุรี

(๓) จังหวัดลพบุรี ควรเป็นเจ้าภาพหรือมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าภาพในการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาลิง โดยให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องตามแผนแม่บท เช่นเดียวกับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่มีเทศบาลตำบลหัวหินเป็นเจ้าภาพหลัก โดยตั้งงบประมาณและประสานกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มาดำเนินการทำหมันลิงทั้งเพศผู้และเพศเมียอย่างต่อเนื่องจนสามารถควบคุมปริมาณประชากรลิงให้อยู่ในระดับเหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดปัญหา

๒.๒๒.๓ ภาคใต้

ทุกจังหวัดของภาคใต้ ควรเตรียมพร้อมเพื่อรองรับการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวทั่วโลก หลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ คลี่คลาย เพราะการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยจำนวนมาก

๒.๒๒.๔ ภาคตะวันออก

ทุกจังหวัดของภาคตะวันออก ควรมีแผนการใช้งบประมาณเชื่อมโยงกันทุกจังหวัด เช่น การแก้ไขปัญหาช้างป่าของ ๕ จังหวัดในภาคตะวันออก

นอกจากนี้ วิสัยทัศน์ของบางจังหวัดในพื้นที่ยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องของทรัพยากรธรรมชาติ หรือแม้แต่พันธกิจในบางจังหวัดไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและมีส่วนร่วม

เช่น จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดสระแก้วจังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดตราด ไม่ได้มีการกล่าวถึงภัยจากช้างป่าบุกรุกที่ทำกินของประชาชนจนทำให้มีผู้เสียชีวิตจำนวนมากในพันธกิจของจังหวัด

ดังนั้น จึงควรต้องปรับพันธกิจของจังหวัดให้สอดคล้องกับปัญหาของประชาชนในพื้นที่

๒.๒๒.๕ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(๑) ทุกจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาน้ำ เพราะน้ำคือชีวิต และประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีฤดูแล้งถึง ๗ เดือน จึงต้องมีน้ำให้ประชาชนในพื้นที่ในการอุปโภคบริโภคและทำการเกษตรได้อย่างทั่วถึงตลอดทั้งปี

(๒) ทุกจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวก่อนประวัติศาสตร์ โดยต้องมีจุดเชื่อมโยงการท่องเที่ยวก่อนประวัติศาสตร์ของทุกจังหวัด เช่น ภาชนะเครื่องปั้นดินเผา ในจังหวัดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งของจังหวัดสกลนคร

(๓) ทุกจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรให้ความสำคัญกับเรื่องของอัตลักษณ์นอกเหนือจากเอกลักษณ์ของคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วย เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เห็นถึงความเป็นคนจิตใจดีของคนในพื้นที่ ซึ่งจะสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวอย่างมาก

(๔) ทุกจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรให้ความสำคัญกับการผลิตผ้าไหมและผ้าฝ้ายของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถในรัชกาลที่ ๙ ไม่ให้หายไปจากประเทศไทย

(๕) ทุกจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรแก้ไขปัญหาเสพติดให้ลดลงในทุกหมู่บ้าน โดยประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัด เพราะปัญหาเสพติด ส่งผลให้อัตราการเกิดปัญหาอาชญากรรมเพิ่มสูงขึ้น เช่น การลักทรัพย์ การฆาตกรรม และการข่มขืน เป็นต้น

(๖) ทุกจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรให้ความสำคัญกับการไฟฟ้าเพื่อการเกษตร เพราะต้องใช้ไฟฟ้าในการสูบน้ำขึ้นมาทำการเกษตร และอุปโภคบริโภค

(๗) ทุกจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรแก้ไขหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ปัญหาพื้นที่ทางการเกษตรโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่นอกเขตชลประทาน ให้มีไฟฟ้าใช้เพื่อทำการเกษตร เพราะพื้นที่บริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีระดับความสูงของพื้นดินสูงกว่าแหล่งน้ำ และมีพื้นที่ทางการเกษตรถึงร้อยละ ๘๐ รวมทั้งมีฤดูฝนเพียง ๔ เดือน

ดังนั้น การทำการเกษตรในอีก ๘ เดือนต้อง ใช้พลังงานไฟฟ้าเพื่อการเกษตร

(๘) ทุกจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรเพิ่มน้ำหนักการกระจายงบประมาณกลุ่มจังหวัดตามขนาดของพื้นที่จากเดิมอยู่ที่ร้อยละ ๕ ให้มากขึ้น เพราะมีจังหวัดที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ รวมทั้ง มีจำนวนประชากร และประชากรแฝงจำนวนมาก แต่ได้รับจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาจังหวัด

(๙) ทุกจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรจัดทำแผนพัฒนาแหล่งน้ำ และการบูรณาการแผนน้ำร่วมกันในแต่ละจังหวัดเพื่อจัดสรรงบประมาณตามลำดับความสำคัญของพื้นที่ ของทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน

๒.๒๒.๖ ภาคเหนือ

(๑) ทุกจังหวัดของภาคเหนือตอนบน ควรจัดทำโครงการเพื่อลดการเผาข้าวโพดของเกษตรกร โดยจังหวัดควรให้คำแนะนำและสนับสนุนให้เกษตรกรนำเปลือกข้าวโพดไปจำหน่ายให้กับโรงงานผลิตไฟฟ้าเพื่อทำเป็นเชื้อเพลิง แทนการเผาทำลายซึ่งเป็นการสร้างมลพิษในพื้นที่

(๒) ทุกจังหวัดของภาคเหนือตอนบน ควรจัดกิจกรรมร่วมกันในเรื่องของการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัด สนับสนุนการกีฬาเพื่อสุขภาพ เช่น กีฬาฟุตบอลและเซปักตะกร้อ และพัฒนาเศรษฐกิจร่วมกัน เป็นต้น

ทั้งนี้ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง และแม่ฮ่องสอน มีชื่อเสียงในเรื่องการท่องเที่ยวแล้ว แต่ยังมีจังหวัดที่ยังไม่มีชื่อเสียงในเรื่องนี้ เช่น จังหวัดแพร่

ดังนั้น กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน จึงต้องร่วมมือกันเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนให้ได้รับความนิยมทุกจังหวัด

(๓) ทุกจังหวัดของภาคเหนือตอนบน ควรประชุมหารือร่วมกันเพื่อสร้างพันธกิจในการเตรียมความพร้อมการเกิดพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ (Northern Economic Corridor: NEC – Creative LANNA) ในจังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน และจังหวัดลำปาง รวมกัน

ทั้งนี้ การเกิดระเบียงเศรษฐกิจในพื้นที่นี้ จะเป็นการเปิดประเทศทางภาคเหนือเชื่อมโยงเส้นทางจากจังหวัดเชียงรายสู่ประเทศจีน และจังหวัดแม่ฮ่องสอนสู่ประเทศอินเดีย

ดังนั้น ทุกจังหวัดในพื้นที่จึงต้องประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดสร้างและพัฒนา ระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่น แหล่งน้ำ พลังงานไฟฟ้า และเส้นทางเชื่อมโยง เป็นต้น

(๔) ทุกจังหวัดของภาคเหนือ ควรมีป้ายแสดงสัญลักษณ์บ่งชี้ว่า เป็นจุดพักคอยและจุดบริการต่าง ๆ ในพื้นที่ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ให้มีความสวยงามและเป็นรูปแบบเดียวกัน

๒.๒๓ รัฐวิสาหกิจ

หมายเหตุ : ได้มีข้อสังเกตอยู่ในรายการตรวจ
ที่กำกับดูแลรัฐวิสาหกิจแล้ว